

tid, om hun endog opholder sig paa et andet Sted, at forsørge af det Fattigdistrikt, hvor under Manden er forsørgelsesberettiget, uden at det heri gjør nogen Forandring, at de med behørig Bevilling ere adskilte i Henseende til Bord og Seng. Ligeledes beholder en Enke, med hvem den fuldkommen adskilte Kone sættes i Klasse, indtil hun selv erhverver Hjemstedsret, det Forsørgelseshjem, som Manden havde, da han døde, eller da Skilsmisse ved Dom eller Bevilling blev sanctioneret.

§ 3.

Indtil det fyldte 18de Aar ere Børn forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvori deres Forældre have eller ved deres Død havde Forsørgelsesret. Ligesom derhos Børnene dele Forsørgelseshjem med Moderen, naar denne efter Mandens Død, i Medfør af § 2, har erhvervet et andet Forsørgelsessted, end det, hun havde ved Begyndelsen af sin Enkestand, saaledes bør og de Børn, som i Skilsmissetilfælde blive hos Moderen, altid indtil deres fyldte 18de Aar være forsørgelsesberettigede sammesteds som hun. Uægte Børn følge Moderen og skulle, om de ere trængende, endog efter Moderens Død forsørges paa det Sted, hvor hun er eller paa Dødsfaldets Tid var berettiget til Forsørgelse.

§ 4.

Naar en Enke, der har Børn, eller et Fruentimmer, der har uægte Børn, gifter sig, skulle de saaledes i Ægteskabet indbragte Børn have samme Forsørgelseshjem, som Moderen selv erhverver ved sit Ægteskab, ved hvilket Manden og paadrager sig samme Pligt til at sørge for deres Underholdning og Opdragelse, som om de vare hans egne Børn, ligesom og efter Faderens Død en Stedmoder skal være forpligtet til at sørge for sine Stedbørns Underholdning og Opdragelse.

§ 5.

Med Hensyn til ægte Børn, som fødes paa Reiser eller under Forældrenes forbigaaende Ophold paa et fremmed Sted, bliver det Sted, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødes, have fast Ophold, eller, dersom de intet-

steds have et saadant, det, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede, at ansee som Fødehjemmet. Hvis heller intet Sted kan findes, der i Medhold af Bestemmelserne i denne Lov kan ansees som Forældrenes Forsørgelseshjem, kan dog det Fattigdistrikt, hvori Barnet virkelig er født, ikke have de Forpligtelser, som hvile paa Fødestedet, men der vil, naar Barnet i sin Tid bliver trængende, uden at have erhvervet noget andet Forsørgelsessted, være at forholde efter Bestemmelsen i § 12.

Naar et Barn af indenlandske Forældre, som er født under disses Reise i Udlandet, maatte blive Gjenstand for Fattigforsørgelse paa Færøerne, bliver der med Hensyn til et saadant Barn at forholde overeensstemmende med de ovenfor givne Regler.

§ 6.

Efter de samme Regler blive de paa Hospitalerne eller i et Fængsel eller en Straffeanstalt fødte ægte Børns Fødehjem at bestemme.

§ 7.

De samme Regler skulle ligeledes være gjældende med Hensyn til uægte Børn, dog saaledes, at det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen forinden Fødselen har havt fast Ophold eller Tjeneste, bliver at betragte som Fødehjem, og at det er Moderens Forsørgelseshjem paa den Tid, Fødselen foregaaer, der forøvrigt vil komme i Betragtning.

§ 8.

Naar i Overeensstemmelse med foranførte Regler et Barn skal ansees at have sit Fødehjem paa et andet Sted, end der, hvor det virkelig er født, bør Præsten paa sidstnævnte Sted uophødelig gjøre Anmeldelse til Præsten paa det førstnævnte Sted, og den fornødne Ansegnelse om Barnets Fødsel og Hjemsted foretages i begge Steders Kirkebøger, efterat Sagen, i Tilfælde af Meningsulighed imellem de Bedkommende, er bleven afgjort efter de i § 13 forestrevede Bestemmelser.

§ 9.

Ved Beregningen af den Tid, i hvilken Tjenesteyender ved et fortsat Ophold erhverve